

Ще б книгу книг створити у безсонні,
Іще б одну відкрити пектораль.
А та, що ходить з гострою косою,
Колись прийде і скажє: «Помирай».

І все. І край. Нічим не ублагати.
Не знайдеш для амністії підстав.
Не скажеш, що не встиг ще докохати,
Не все повідав і не все зверстав.

На все був час. На все була година.
Сам не зумів прожити до ладу.
Сам і плати. А смерть сліпа — не винна.
«Збирайся!» — І зберуся. І піду.

На ріднім небі відсвічусь болідом,
Забуду всі образи і жалі.
Але за все, що в цьому світі звідав,
Скажу спасибі мамі і землі,

Коханій — за уста її і руки,
Товаришу — за слово і плече.
Ріллі — за хліб, поезії — за муки,
А часові за те, що він тече.

1984

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.

